

கலாநிகி
எ. எம். எ. அஸீஸ்

கலாநிதி எ.எம்.எ. அவுஸ் (நினைவு தினக் கட்டுரைகள்)

எஸ். எம். கமால்தீன்

அகில இலங்கை
முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கப் பேரவை
63 ஸ்ரீ வஜிரஞான மாவத்தை
கொழும்பு-9

Dr. A. M. A. AZEEZ

Commemoration Essays (TAMIL)

Author:

S. M. Kamaldeen

Publishers:

Bureau of Publications
All Ceylon YMMA Conference
63 Sri Vajiragnana Mawatha
Colombo-9 Sri Lanka.

Printed at:

Developrint 33 Albion Lane, Colombo.9.

இந்நூல் கொழும்பில் 1950 ஏப்ரல் 30ம் திகதி
அங்குரார்ப்பணஞ் செய்யப்பட்ட
அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கப் பேரவையின்
நாற்பதாவது ஆண்டு நிறைவினையொட்டி
வெளியிடப்படுகிறது.

அறிஞர் எ. எம். எ. அலீஸ் அவர்கள் திருச்சி ஜமால் முஹம்மது கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஜலீப் என். டி. பிச்சை முஹம்மது அவர்களுடன் நூலாசிரியர் அவரது கொழும்பு பொது நூல் நிலைய அலுவலகத்தில் சந்தித்தபோது எடுக்கப்பட்ட படம்.

முன்னுரை

அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கப் பேரவையின் தாபகத் தலைவரும், இயக்கத் தந்தையெனப் போற்றப்படுபவருமாகிய மர்ஹூம் கலாநிதி எ. எம். எ. அஸீஸ் அவர்களைப் பற்றிப் பேரவையின் முன்னே நாள் தலைவரும், தற்போதைய நம்பிக்கையாளர் சபைத்தலைவருமாகிய அல்ஹாஜ் S. M. கமால்தீன் B.A., B.Ed., Dip. Lib., எழுதிய நான்கு கட்டுரைகளையும் கலாநிதி அஸீஸ் அவர்களின் ஒரு கட்டுரையையும் தொகுத்து வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

அந்நின்று அஸீஸ் அவர்களுடன் எமது பேரவையின் ஆரம்பகாலந்தொட்டே இணைந்து இயக்க வளர்ச்சிக்காக உழைத்து வந்துள்ள ஜனாப் கமால்தீன் அவர்கள் இக்கட்டுரைகளில், அப்பெரியாரின் பன்முகப்பட்ட ஆற்றல்களையும் பணிகளையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். எமது பேரவையின் நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவினர் வழங்கும் இரண்டாவது தமிழ் வெளியீடான "கலாநிதி எ. எம். எ. அஸீஸ்" கட்டுரைத் தொகுப்பிற்குத் தங்கள் ஆதரவை நல்கி எம்மை நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் ஊக்குவிக்குமாறு அனைவரையும் பணிவன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

சூயி முஹம்மது

தேசியப் பொதுக்காரியதொடர்பு

அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கப் பேரவை

ஹலீம் ஏ. அஸீஸ்

தேசியத் தலைவர்

அந்த ஒற்றைப்பனை வீட்டார்

ஈராண்டுகளுக்கு முன் (1973ஆம் ஆண்டில்) மக்களிடையே ஈடுசெய்ய முடியாததோர் இடைவெளியை ஏற்படுத்திவிட்டு மறைந்த அறிஞர் டீர்ஹும் ஹாஜி எ. எம். எ. அஸீஸ் அவர்களின் நினைவுதினம் இன்றாகும். (24. 11. 73)

பன்முகப் பேராற்றலாலும், பண்பட்ட வாழ்க்கை நெறியாலும் அவர், இந்நாட்டு அனைத்துச் சமூகத்தவரினதும் அபிமானத்திற்குரியவராய் உயர்ந்து நின்றார். சிறப்பாக முஸ்லிம் சமூகம் வரலாற்றுப் பெருவழியில் தான் விட்டுவந்த அடிச்சுவடுகளையே இனங்காணுது நின்றதொரு காலகட்டத்திலே அதன் பார்வையை அச்சுவடுகளின்மீது மீண்டும் பதிய வைத்துப் புத்துணர்வுட்டிய பெருமகன் அவராகும்.

இலங்கையின் முதலாவது "சிவில்" சேவையாளனாகப் பொது வாழ்வில் நுழைந்த அஸீஸ் அந்தக் காலத்திலே அவ்வுன்னதப் பதவி தந்த பெருமையில் புதையுண்டு போகவில்லை; மாறாக அப் பதவியை ஒரு "காகிதக் கோவைக் கடமை" என்ற நிலையிலிருந்து தமது இலட்சிய வழியமைந்த மனிதாபிமானச் செயற்களமாக்கிக் கொண்டார் அவர். அவரது பிற்காலப் பொதுவாழ்விற்கான பயிற்சிக்கடமாகவே இவ்வரச சேவை அமைந்ததெனல் பொருத்தமுடைத்தாகும்.

அமைச்சர் டி. பி. இலங்கரத்தினு ஒருமுறை அஸீஸின் சிவில் சேவைக் காலத்து நினைவை மீட்டும்பொழுது, இந்நிலையை மிக அழகாகச் சொல்லிக் காட்டினார். "அஸீஸின்

காரில் எப்போதும் இரண்டு காகிதப் பெட்டிகளிக்கும்; ஒன்று அவரது "சிலில்" கடமைக்குரியது. மற்றது அவரது சமூக சேவைகள் சம்பந்தமானது. தமது காரியாலயக் கடமைக்கு அப்பால் வெகு தூரம் சென்றவர் அஸீஸ்."

ஸாஹிரா அதிபர்

இந்நாட்டின் தலைசிறந்த கல்விமான் மர்ஹூம் டி. பி. ஜாயா அவர்கள் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் தமக்குப் பின் பொறுப்பேற்கத்தக்கவரெனக் கண்டு அஸீஸுக்கு அழைப்புவிடுத்த போது ஸாஹிராவில் புதியதொரு தலைமுறைக்கு அவர் விடுத்த அழைப்பாகவே அது அமைந்த தெனலாம்.

"சிலில்" சேவையைத் துறந்து ஸாஹிரா அதிபராக அஸீஸ் ஆற்றிய பணி மிக விரிவானது. ஸாஹிராவின் வரலாற்றில் புதியதொரு சகாப்தம் அது. கல்லூரியின் அனைத்துத் துறைகளிலும் மறுமலர்ச்சி கண்டார் அஸீஸ். பேராதிபரப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஸாஹிராவின் பழைய மாணவர் கூட்டம் ஒன்று நடத்துமளவிற்கு அவ்வளகத்தில் தமது மாணவரின் எண்ணிக்கை பெருகக் கண்டார் அவர்.

"இன்று நாம் வாழும் இலவசக் கல்வி யுகத்தையும், ஆங்கிலக் கல்வியின் ஆக்கிரமிப்பினால் இந்த யுகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட அறிஞர் சித்தி வெவ்வையின் காலத்தையும் ஒன்றிணைத்து, அதேவேளையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் பெறுபேறுகளுள் எமது சமயத்தினைச் சிதைக்காதன அனைத்தையும் சமூகப் புனருத்தாரணப் பணிக்குட்படுத்திக் கொண்டவர் அஸீஸ்."

அறிஞர் அஸீஸின் சிந்தனைப் போக்கில் அல்லாமா இக் பாலின் தத்துவங்கள் கண்ட தாக்கத்தினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். கவிஞருக்கு ஸாஹிராவில் சங்கம்மைத்து அவரது கருத்துக்களை நாடளாவப் பரப்பிய பெருமை அவரைச்சாரும்.

"கவிஞர் இக்பால் எமது நூற்றாண்டுக்குரியவர். அவரது தூது எமது உலகத்திற்கானதாகும். முரண்படும் கோட்பாடுகளும் ஆக்கிரமித்திடும் நாத்திகமும் மலித்துவிட்ட இக்கால

கட்டத்தில், இப்பாலே எமது வழிகாட்டியும் தத்துவஞானியும், நண்பருமாவார்” என்பது அஸீஸின் கருத்தாகும்.

திருமறையையும், திருநடிக் வாழ்வையுமே அடித்தளமாகக் கொண்டெழுப்பப்பட்டதே கவிஞர் இப்பாலின் கவிதைக் கோபுரம். ஈழத்து முஸ்லிம்களின் வாழ்வுக்கு வழி மாமறையும் மாநபியுமாக அமைய விழைந்த அஸீஸ் இப்பாலினால் ஈர்க்கப்பட்டது இயல்பே.

இளைஞர் பேரவை

இளைஞருலகில் அஸீஸிற்குத் தனியிடமுண்டு. இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி, அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிப சங்கப் பேரவை ஆகிய இரு நிறுவனங்களும் வளரும் தலைமுறைக்கு அஸீஸ் வழங்கிய அரிய சாதனங்களாகும். இந்நாட்டில் அஸீஸின் நாமத்தை என்றுமெமது உள்ளங்களில் பதிக்கக் கூடியனவாகும்.

சமூகப்பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு தம் அனைத்தாற்றலையும் பிறர்க்காய் வழங்கிய பெருமக்கள் பலருக்கும் விழைத்தது போன்று தமக்கும் துன்பந்தர ஒரு சிலர் முனைந்தது கண்டு சினக்கவில்லை அஸீஸ். அவரது உறுதியான இறை நம்பிக்கையும், மாறாத சமூகப் பற்றும் அவருக்கு எந்நிலையிலும் சலனமற்ற மன நிலையை அளித்தன. இதனை எழுதும் போது எனது மனதிலே நினைவொன்று துளிர்க்கின்றது.

அது சித்தி லெவ்வையின் நினைவு நாள். சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நினைவு நாட் கூட்டத்து மேடையில் அஸீஸ் உட்பட எமது சமூகத் தலைவர்கள் அனைவரும் அமர்ந்திருந்தனர். “ஸாஹி ரூப் போராட்ட”த்திற்குப் பிந்திய காலகட்டம் இது. அக்கூட்டத்தில் நான் வாசித்துக் காட்டிய சித்தி லெவ்வையின் பின்வரும் கூற்று அன்று மேடையிலிருந்த அஸீஸை நினைவுறும் போதெல்லாம் என்னுளத்தே பளிச்சிடும்.

“பொருமையெனும் சூறாவளிக் காற்றுக்கு நானும் எனது நன்முயற்சிகளும் கப்பலும் நான் சலாமத்தெனும் குடா விற்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன்; எனது நன்முயற்சிகளெனும் பயிர்கள் சிலது வளர்ந்து செழித்தோங்கியிருப்பவைகளில் அந்த விரோதமாயிருந்தவர்களைத் தானும் செளக்கியமடை

கிறார்கள். பொருமையெனும் அக்கினிக்கு அந்தப் பயிர்களில் சிலது வாடிக்கருகியிருந்தாலும்; எனது மவுத்துக்குப்பின் இவைகளெல்லாம் பொது நன்மைக்காக இன்றர் கட்டியதாயிருக்க நாங்கள் அநியாயஞ் செய்து அவைகளைக் கெடுத்தோமென்று சலித்துக் கண்ணீர்விட்டு அந்தக்கண்ணீரால் அந்தப் பயிர்களை வளர்ப்பார்கள்.''

முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தங்கள் கலாசாரம் பேணி வளர்க்கக் கூடிய வகையிலானதொரு பல்கலைக் கழக வளாகமொன்றை விழைந்து நின்றார் அஸீஸ். அன்று அவ்வெண்ணமே ஒரு புகழ்பத்தை விளைத்து ஒய்ந்தது. இன்றோ காலம் கடந்து வளாகமொன்று விழைந்து நிற்கின்றோம் நாம்!

இவ்வகையில் அறிஞர் அஸீஸ் அவர்களின் ஆர்வமெல்லாம், அவரது வாழ்க்கையில் இறுதிக்கட்டமாக வேருவனையில் உருவாகியுள்ள ஜாமியா நஸீமிய்யாவென்ற இஸ்லாமிய அறிவுப்பீடத்தின் அமைப்பில் பாய்ச்சப்பட்டது. அந்தக் கலைக்கூடத்தின் தோற்றத்திலேயே தோய்ந்துவிட்டார் அஸீஸ்.

இந்நிலையிலேயே நான் அஸீஸிடம் விடைபெற்று, உத்தியோக அலுவலாக அன்று ஆஸ்திரேலியா சென்றுவிட்டேன். இலங்கை மீண்டதும் அவரை ஒருமுறையே கண்டேன். அந்த இனிய நினைவை மட்டும் இங்கு பதித்து முடிக்கிறேன்.

அன்று பிற்பகல்தான் மூன்று திங்களை ஆஸ்திரேலியாவில் கழித்துவிட்டு வீடு திரும்பியிருந்தேன் நான்.

மாலை ஓழு மணியளவில் நான் எதிர்பாராத விருந்தினரொருவர் என் வீட்டினுள் நுழைந்தார். தாயகம் மீண்ட பின் என்னைக் காண வந்த முதலாவது நண்பர் வேறு யாருமில்லை, அறிஞர் அஸீஸ் அவர்களே.

அன்றென்னைப் பயணக் குசலம் விசாரிக்க வந்த அஸீஸ் மூன்றே தினங்களில் மீளாததொரு பயணத்தை மேற்கொள்வாரென அவ்வேளையில் நான் எவ்வாறு அறிவேன்! இறைநாட்டம் அவ்வாறமைந்திருந்தது!

அன்றைய சந்திப்பின்போது நெடு நேரம் குதூகலமாகக் "கதையளத்தார்" அஸீஸ். நளீமிய்யா முதல் "நாட்டிய வாதம்" வரை — மெடோஸ்வீட் முதல் மட்டக்களப்பு மாவட்ட வயல்வெளி வரையிலான தமது எண்ணக் குவியலையெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தார் அவர். இன்றதனை எண்ணும்போது அன்றவர் அந்தளவு கதைத்துத் தீர்த்ததற்கு ஏதோ இனம்புரியாத காரணத் தொடர்பு காண விழைகிறது மனம்.

இறுதிச் சந்திப்பு

அன்றிரவு பிரியும் போது வார இறுதியில் ஆறுதலாகக் கதை தொடர வருவதாக நான் ஒப்புக் கொண்டேன். ஆனால் வார இறுதியில் நான் கண்ட அஸீஸ் என்னோடு உரையாட வாய் திறக்கவேயில்லை. மாறாகச் சலனமற்றுக் கிடந்த அந்த மாமனிதரின் இன்முகம் என்னுளத்தே பல்லாண்டளாவிய பெருந்தொடர்ச் சித்திரமொன்றை பொங்கியெழ வைத்தது. அச்சித்திரத்திற்குப் புறத்தே, வாயிலிற்கண்ட ஒற்றைப் பனையைத் தவிர அனைத்தும் வெறும் வெளியாகிவிட்டது. எனது மனத்திரையிலே, ஈடு செய்ய முடியாததொரு பேரிழப்பை எண்ணி ஏங்கியது உள்ளம்.

சினில் சேவையாளனாக, முஸ்லிம் கல்விச்சகாய நிதியின் கர்த்தாவாக, அதில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் இயக்கத் தந்தையாக, ஸாஹீரூ அதிபராக, கல்லூரி அதிபர்கள் சங்கத் தலைவராக, செனட் சபை அங்கத்தவராக, பொது சேவைக் கமிஷனராக, ஜாமியா நளீமிய்யாவின் ஆலோசகராக, மற்றும் சமூக நலன் கீரணும் பல்வேறு துறைகளிலும் ஓபாது உழைத்து இந்நாட்டின் வரலாற்றில் — சிறப்பாக முஸ்லிம் சமூக சரிசெய்யில் தமது முத்திரையைப் பதித்துச் சென்ற அஸீஸ் எம்மனைவருக்கும் சிறந்ததொரு முன்மாதிரியாகும்.

சிறந்த பேச்சாளரும், எழுத்தாளருமாகிய அஸீஸ் வெளியிட்ட நூல்கள் தவிர, அவரது உரைகளும், கட்டுரைகளும் பல அச்சேறக் காத்திருக்கின்றன. அவற்றை வெளிக் கொணர வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

அஸீஸின் நாமத்தை நாம் நினைவுறும் இவ்வேளையில் அல்லாஹ் அவருக்கு நல்லருள்புரிய இறைஞ்சுவோமாக ஆமீன்.

(நன்றி: தினகரன், 1975)

அறிஞர் அவஸம் ஜாமியா நளீமிய்யாவும்

இற்றைக்கு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே (1941) முஸ்லிம்களிடையே காலத்தோடியைந்த சமய அறிவுக்கதிர் பரப்ப அரியதோர் 'ஜாமியாஹ்' அறிஞர் அஸீஸின் எண்ணக்கருவாய் எழுந்தது. இவ்வறிவுப் பீடத்திற்கான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கொண்ட பின்வரும் கட்டுரை மருதானை முஸ்லிம் சங்க வெளியீடான முஸ்லிம் மித்திரனில் 'மத அறிவைப் புகட்டக்கூடிய ஒரு மத்திய முஸ்லிம் கலாசாலை' என்ற தலைப்பில் வெளியானது. இதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் வேருவளை சினன்கோட்டையில் இன்று ஆல்போல் வளர்ச்சியுற்றுக் காணும் ஜாமியா நளீமிய்யாவின் அமைப்பிற்கான திட்டமிடுதலைத் தமது வாழ்நாளின் இறுதிப் பெரும்பணியாக ஏற்று இறைப் பொருத்தம் சுண்டார் அறிஞர் அஸீஸ். இக்கட்டுரையை 'இலங்கையில் இஸ்லாம்' என்ற தமது நூலில் இணைத்த போது அதற்கு, அவரிடத் தலைப்பான 'எமக்கு ஒரு ஜாமியாஹ்' — இன்றெமக்குப் பெருமைதரும் நனவாகியுள்ளது. அறிஞர் அஸீஸின் பிரார்த்தனையும் இறையருள் கூட்டியுள்ளது. அக்கட்டுரை பின் வருமாறு:

'சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு முஸ்லிம் நகரத்திலுள்ள முஸ்லிம்களின் மனோ நிலைமை காரணமாக, அம்மைப்பால் கட்டிக் கொள்வது உண்மையில் இஸ்லாத்தின் கோட்பாடு

களுக்கு விரோதமானதன்று என்று எடுத்துக் காட்டி அந்நகர சபைத் தலைவர் துண்டுப் பிரகரங்களைப் பங்கிட வேண்டிய தாயிற்றென்பதைத் தினசரிப் பத்திரிகைகள் மூலம் நாம் படித்தறிந்தோம். பிள்ளைகளுக்கு சுய பாஷையில் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி கற்பிப்பது தங்கள் மதப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாற்றமானது என விவாதித்த இலங்கையின் ஓர் உள்நாட்டுக் கிராம வாசிகளை இது எனக்கு ஞாபகமூட்டுகிறது. இப்படி அநேக உதாரணங்கள் உண்டு. எங்களிடத்தில் உள்ள மதக் கல்வியின் குறையையே இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எங்களுக்கு இப்பொழுது தேவையானது அதிக மதக் கல்வியும் சிறந்த மதக் கல்வியுமே. ஆங்கிலக் கல்விக்கு விரோதமாக நகர வாசிகளான சென்ற ஒரு சந்ததி முஸ்லிம்கள் எழுப்பிய விரோதத்தை நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளும்போது, இவ்விஷயத்தில் நாம் நம்பிக்கையிழந்துவிட வேண்டியவர்களாயில்லை. எங்களின் நற்பாக்கியமாக அந்த விரோதங்கள் இன்று கிடையா. உணர்ச்சியுடன் நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் தெண்டிப்புக்கள் இருந்தால் அந்தத் தலைவர் அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட துண்டுப் பிரகரங்கள் இனி வெளிவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது.

நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் குர்ஆன் பாடசாலைகளுக்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் போகும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்குப் புகட்டப்படும் மதக் கல்வியில்தான் நாம் முதலாவதாக எம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இப்பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள உபாத்தியாயர் பொதுவான அறபை வாசிக்கக்கூடியவராய், ஆனால் அப்பாஷையை விளங்காதவராய் இருக்கிறார். கிளிப் பிள்ளையைப் போல் அவர் புத்தகங்களிலிருந்து பாக்களை எடுத்து ஒதக்கூடியவராயிருக்கிறாரே அல்லாமல் தம் பொறுப்பிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு அவற்றை விளங்கப்படுத்த முடியாதவராய் இருக்கின்றார். குர்ஆனை வாசிப்பதற்கும் மௌலாக்களை ஒதுவதற்கும் இப்பிள்ளைகள் சந்தேகமின்றிக் கற்பிக்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் வாசிப்பதையும், ஒதுவதையும் அவர்கள் சரிவர அறிந்துகொள்ள உதவி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள்

எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனவாயில்லை. எனவே படிப்பிற்
 கப்படுகிறவர்களிடம் ஓர் ஆசை நியாயமான முறையில்
 எதிர்பார்க்க முடியாத ஒன்றாய் இருக்கின்றது. குர்ஆனை ஒதப்
 படித்துக் கொள்ளும்முறையே மிகக் கிரமமற்றதும் களைப்பை
 உண்டாக்கக்கூடியதாயும் இருக்கின்றது. இம்முறைகள்
 சிறுவர் சிறுமிகளின் அறிவு வளர்ச்சிகளில் எவ்வளவு தாரம்
 தலையிடுகின்றன என்பது எங்களின் ஆழ்ந்த கவனத்தைப்
 பெறக்கூடிய ஒரு கேள்வியாயிருக்கின்றது. எம் சமூகத்தினர்
 கல்வியில் பிற்போக்கடைந்திருப்பதன் சில காரணங்கள்
 பள்ளிக்கூடங்களிலும் குர்ஆன் பாடசாலைகளிலுமுள்ள
 தவறான போதனா முறைகளில் நின்று உண்டானவையே.

முழுமனத்துடன் அறிவு கிளிப்பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்
 கப்படுவதுபோல் கற்பிக்கப்படுகிற ஒரு தவறான கல்வி
 முறையே இவ்விடங்களில் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.
 இவ்வுபாத்திமார்களிடம் படிப்பிக்கக்கூடிய அறிவுமில்லை.
 அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது
 மில்லை. உபாத்திமாருமல்லர். மாணவருமல்லர். ஆனால் எம்
 சமூகமே இதற்குப் பொறுப்பாளிகள். இவ்வுபாத்திமா
 தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள எம் சமூகம் அவர்களுக்குத்
 தைரியம் ஊட்டுகிறதில்லை. சராசரி உபாத்தியாயரின் நிலை
 மிகவும் திருத்தப்பட வேண்டும். மார்க்கத்தை அவர் அறபில்
 படித்து மாணக்கர்களுக்குத் தமிழில் படித்துக்கொடுக்க
 வேண்டும்.

எனவே, அறபிலும் தமிழிலும் அவருக்கு நல்ல ஓர் அறிவு
 இருக்கவேண்டும். குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படும்
 உபாத்திமார்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுத்தல் இன்
 றொரு விசேஷ தேவையாயிருக்கின்றது. இதற்கு நல்ல வழி
 வகையாவது ஒவ்வொரு பகுதியிற் பள்ளிவாசலின் கீழும்
 குர்ஆன் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயரும் ஒருவராயிருக்க
 வேண்டியதே. ஒரு மாணவனோ மாணவியோ பள்ளிக்
 கூடத்தை விட்டதும் மார்க்கக் கல்வி நின்றுவிடக்கூடாது.
 நின்றுவிடவும் முடியாது. அவளின் அல்லது அவளின் முழுச்
 சீவியகாலத்துள்ளும் கவனமாய் அது தொடர்ந்து செல்ல

வேண்டும். அவ்விதத் தொடர்ச்சிக்கு வேண்டிய கிரமமான ஏற்பாடுகள் இன்று இல்லை.

தொழுகைக்கு வேண்டிய பள்ளிவாசல்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் அப்பள்ளி வாசல்களில் பொதுவாக மதப் போதனைகள் கிடையா. எங்களுடைய இமாம்சங்களுக்கும் சுதீப்மார்களுக்கும் போதிய அறபு அறிவு ஏற்படும் வரையும் அத்தகைய மதப் போதனைகளை (நாம்) பெற முடியாது. நகரங்களிலோ கிராமங்களிலோ கொஞ்சக் காலத்திற்கொருமுறை 'ஹதீது' சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் மதக் கல்வியை கிரமமாகப் போதிப்பதில் இது ஒரு திருப்தியான முறையன்று. ஏனெனில், முதலாவதாக அது தொடர்ச்சியாய் செய்யப்படும் ஒன்றல்ல. அதுவுமன்றி இத்தகைய முறையில் இன்று 'ஹதீது' சொல்கிறவர்களில் அநேகர் அதற்குத் தகுதியானவர்கள் அல்லர். ஏனெனில் ஒன்று, அவர்களுக்குள்ள அறிவு போதாது. அல்லது சரியான முறைப்படி அவர்கள் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆதாரமற்ற கதைகளையும் இடத்திற்குத் தேவையில்லாத வற்றையும் கொஞ்சமும் பெறுமதியற்றவர்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளையும் எங்களுடைய போதகர் எடுத்துக் கூறிவிட்டு அவற்றைக் கேட்போர் ஒருவிதமான கேள்விகளும் தர்க்கங்களும் இல்லாமல் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றனர்.

மார்க்கத்தில் அவசியமானவைகளைப் போதிய அளவிற்கு எடுத்துப் போதிப்பது விடப்பட்டு அவசியமற்றது, அழுத்தமாகப் போதிக்கப்படுகின்றது. இது விஷயமாக நபி (ஸல) அவர்களின் உண்மை மதத்திற்குப் பாதகமாக அர்த்தமற்ற மார்க்கச் சடங்கு முதலியவைகள் விசேஷமாகக் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. எனவே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பிரயோசனம் செய்யக்கூடியனவாய் ஒழுங்காய் அடிக்கடி இஸ்லாத்தின் பல பிரதானமான விஷயங்களைப் பற்றிய கிரமமாய்த் தயார் செய்யப்பட்ட சிறந்த ஹதீதுகளைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது.

மத்தியகால அறிவில் மாத்திரம் நிரம்பியவர்களல்லாமல் இக்கால அறிவிலும் தேர்ச்சி பெற்ற தகுந்த பல ஆலிம்கள் எங்களிடத்தில் உருவாகும் வரையிலும் இது ஒரு முடியாத காரியமாயிருக்கின்றது. இந்த இலட்சணங்களுடைய ஆலிம்கள் இன்று எங்களிடம் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கின்

றது. அவர்களில் அநேகரைப் பெற்றுக்கொள்வதே எங்களின் நோக்கமாயிருக்க வேண்டும். இன்று காணப்படும் சில மதப் பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படும் சில பாடங்களை இக்காலத்திற்குத் தேவைப்பட்ட விதமாகத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமோ என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அங்குள்ள மாணவர்களின் நிலை கட்டாயம் உயர்த்தப்படவேண்டும், பாஷைகளிலும் ஆரம்ப 'ஸயன்சிலும்' கணித சாஸ்திரம் போன்ற மற்றும் பாடங்களிலும் ஒரு பிரவேச சோதனை வைக்கவேண்டும். இப்பாடசாலைகளுக்குச் சிறந்த, தகுதியுள்ள மாணவர்கள் சேரும்படி செய்யவேண்டும். இலங்கையின் மறு பாகங்களிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு வேண்டிய நிலைமையைக் கொடுக்கக் கூடிய மத அறிவைக் கொடுக்கும் ஒரு மத்திய கலாசாலை கொழும்பில் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும். மத அறிவு மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் பொது விஷயங்களும் அங்கே கற்பிக்கப்படவேண்டும். கெட்டிக்காரர்களாகிய ஆசிரியர் அதற்கு இருக்க வேண்டும்.

அவர்களில் சிலராவது இலங்கைக்கு வெளியேயுள்ள அன்னிய நாடுகளிலிருந்து எடுபடவேண்டும். இன்று வேண்டப்படும் விஷயங்களை உணர்ந்தவர்களாகியும் சொற்களுடனும் புத்தகங்களுடனும் மல்லாமல் நடந்தவற்றுடனும் உண்மையுடனும் கைகலந்து வருபவர்களின் மனதுடன் மார்க்கப் போதனைப் பிரச்சினையை அணுகக் கூடியவர்களாய் இவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவ்விதமான ஒரு கலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்படும் வரையிலும், அருகதையுள்ள மாணுக்கர்கள் இக்கால முறையில் கல்வி புகட்டிவரும் மிஸ்ஸு போன்ற இஸ்லாமியக் கலாஞானத்திற்கு உறைவிடங்களாகிய ஏனைய இடங்களுக்குச் சென்று படிப்பதற்கு வேண்டிய பண உதவிகளை நாம் செய்யவேண்டும்.

எம் சமூகத்தின் நன்மைக்காக ஒழுங்கான முறையில் கருமங்கள் செய்யக்கூடிய சக்தியை இதுவரையும் நாம் காட்டவில்லை. சந்தேகமின்றி எங்களிடம் யோசனைகள் இருக்கின்றன. குறைந்தது வருடாந்தம் 'மீலாத் ஷரீப்' கொண்டாட்டத் தினத்தன்று அது விளங்கிக் கிடக்கின்றது. ஆனால், எங்களின் தெண்டிப்பைக் கொண்டு அந்த யோசனைகளுள் எத்தனையில்தான் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம்? மத அறிவைப் புகட்டக்கூடிய ஒரு மத்திய முஸ்லிம் கலாசாலை ஒரு யோசனையாக மாத்திரம் முடிந்துவிடாமல் ஒரு நல்ல காலம் அதை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது என நாம் நம்பிப் பிரார்த்திப்போமாக. (நன்றி: தினகரன், 1976)

பெண் கல்வித் துறையில் அவ்லீலின் பணி

ஹாஜி அஸீஸ் அவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலே சிறப்புமிக்க பணியாற்றி இந்நாட்டின் வரலாற்றில் தமக்கொரு தனியிடந்தேடிக் கொண்டுள்ளார்களெனினும் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சித் துறையிலேயே அதிக ஈடுபாடும் ஆற்றலும் காட்டியுள்ளார்கள்.

'சிலில்' சேவையாளராக அரசாங்க உத்தியோகமேற்ற காலந்தொட்டே முஸ்லிம் சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் அஸீஸ் அவர்களது நாட்டமிருந்து வந்தது. இதனடியாகவே அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்க இயக்கமும், முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியும் தோன்றின. இவ்விரு நிறுவனங்களும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் நாடறிந்ததாகும்.

புதிய அத்தியாயம்

கொழும்பு ஸாஹீரூக் கல்லூரியின் அதிபராயமாந்து அங்கொரு புதிய அத்தியாயத்தை அஸீஸ் ஆரம்பித்து வைத்தார். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், மௌலவிமார்கள், எழுத்தாளர்கள் போன்றோருடன் அவருச்சிருந்த நெருங்கிய

தொடர்பு அவரது அறிவாரிவத்திற்குச் சான்று பகர்வ தாகும்.

முஸ்லிம் கல்வி சகாய நிதியின் மூலம் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை முன்னேற்றியமையும், ஸாஹிர்ரா அதிபராகப் பேராசன வளாகத்தில் ஸாஹிர்ரா பழைய மாணவர் சங்கமொன்றினையே அமைக்குமளவிற்கு பெருந்தொகையான மாணவர்களைக் கல்வித்துறையில் உயர்த்தியமையும் நாம் நன்கறிந்த விடயங்களாகும்.

இவ்வாறு முஸ்லிம் கல்வித்துறையில் அஸ்ஸீ ஆற்றிய பணியை மதிப்பீடு செய்யும் போது இதுவரை அவர் பெண்கல்வித்துறையில் ஆற்றிய பணி பற்றிப் போதியளவு அறிவிக்கப்படவில்லையென்பதை சுட்டிக் காட்டவேண்டியுள்ளது.

முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வித்துறையிலே அஸ்ஸீ அவர்களின் மகத்தான பங்களிப்பு, பெரும்பாலும் மறக்கப்பட்ட தொன்றென்பது மிகைக்கூற்றுகாது. சென்ற நூற்றாண்டிலே அறிஞர் சித்திலெவ்வையும், பின்னர் முஸ்லிம் கல்விச் சபையின் தலைவரான பெரியார் ஜஸ்டிஸ் எம். டி. அக்பர் அவர்களும் எமது மதிப்பிற்குரிய முதுபெரும் பெரியார் ஸர் றுவிக்கபரீத் அவர்களும் பேணுதலோடு ஊக்குவித்த பெண்கல்வியை மேன்மேலும் உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தவர்களுள் ஹாஜி அஸ்ஸீ சிறப்பித்துக் குறிப்பிடத்தக்கவராகக் காணப்படுகிறார். இவ்வகையிலான அவரது அரிய முயற்சிக்கு அவர் தோற்றுவித்த முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியே தூண்டுகோலாகவும் ஆக்க சாதனமாகவும் அமைந்தது.

முஸ்லிம் பெண்கல்வி

1944ம் ஆண்டில் கண்டி வை. எம். எம். ஏ. சங்கத்தில் அஸ்ஸீ நிகழ்த்திய உரையொன்றில் பெண்கல்வி பற்றிய அவரது சிந்தனைப்போக்கு தெளிவாகின்றது. அவ்வரையில் அவர் கூறினார்:—

“இப்பொழுது அளுக்காமம் பயிற்சிப் பாடசாலையிலும், அட்டானைச்சேனைப் பயிற்சிப் பாடசாலையிலும் முஸ்லிம் ஆண்

தமிழ் உபாத்தியாயர்களைப் பயிற்றுவிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. அப்படியிருப்பினும் ஜே. எஸ். எரி; எஸ்.எஸ்.எரி, தமிழ் வகுப்புகளில் போதிய முஸ்லிம் மாணவ மாணவிகள் கிடைக்கவில்லை... இந்நிலை முஸ்லிம்களின் நலனுக்கு மிசீவும் கெடுதியாக விருக்கிறது. இக்கெடுதியிலிருந்து தப்பிக்கொள்ள நாம் உபாத்தியாயர்களை அதிகமாக்க வேண்டும். இல்லாவிடின் பாதகம் விளையும்... ஆகையால் இம்மாதிரியான போதனா முறைப் பயிற்சிகள் முஸ்லிம் பெண்களுக்கும் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. பெண்களுக்குத் தனிப்பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டியதவசியமாகும், அவ்வாறேற்பட்ட பாடசாலைகளில் அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களும் பெண்களாக இருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் பயிற்சிபெற்ற முஸ்லிம் பெண், தமிழாசிரியை ஒருவர்தான் இலங்கையிலிருக்கிறார். முஸ்லிம்களின் பிற்போக்கைக் காண்பிக்க இஃ தொன்றே போதும். இந்த ஆசிரியை கல்முனையைச் சேர்ந்தவர். நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் இவ்விதமான கல்விஸ்தாபனங்களுக்கே முதல்தரமான வுடமளிக்க வேண்டும். இவ்விதமான கல்விஸ்தாபனங்களின்றேல் நமது சமூகத்திற்குக் கதியேயில்லை.''

இது இற்றைக்கு 33 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த நிலை.

கல்விச் சகாய நிதி

அஸீஸ் ஆற்றிய இவ்வுரைக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவரது சிந்தனைகள் செயலுருப்பெறுகின்றன.

1945ம் ஆண்டில் முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதியின் தலைவரென்ற முறையில் அக்காலத்தே வித்தியாதிபதியாகவிருந்த கலாநிதி இயன் செண்டிமன் அவர்களுக்கு அஸீஸ் வேண்டுகோளொன்றை அனுப்பி வைத்தார். இதில் தமிழில் ஐந்தாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்த மாணவிகள் தொடர்ந்து கல்வி பயில்வதற்குப் பிரத்தியேகமானதொரு பெண் பாடசாலையில் விடுதி வசதிகளை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும்படி செய்தல் வேண்டும் என்று அவர் கேட்டிருந்தார்.

இந்த வேண்டுகோளுக்குக் கலாநிதி செண்டிமன் தமது முழு ஆதரவையும் அளித்தார். இதன் விளைவாக அருத் காமத்தில் முஸ்லிம் மகளிர் மத்திய கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் இக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிலப் போதிய அளவில் தகுதிவாய்ந்த மாணவிகள் விண்ணப்பிப்பார்களென்று கலாநிதி செண்டிமன் நம்பவில்லை. எனவே அவருடன் கூடி ஆலோசனை செய்து நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பள்ளிவாயில் முகாமையாளர்களுக்கும் ஒரு சுற்று நிருபமொன்றை அஸீஸ் அனுப்பிவைத்தார்.

இந்த நிருபத்தின் முக்கிய பகுதி இவ்வாறு அமைந்திருந்தது—

“எங்களுடைய பின்தங்கிய நிலையை, அதுவும், சிறப்பாக பெண்கள்வித் துறையில் எமது அவல நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு அரசாங்கத்தார் எங்களுக்கு விசேஷ வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளார்கள். இந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் 40 புலமைப் பரிசில்களை வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு மாணவிக்கும் அரசாங்கச் செலவில் உணவும், விடுதிவசதியும், கல்விப் பயிற்சியும் வழங்கப்படும்.

இந்த உதவியின் முக்கியத்துவத்தை நான் வற்புறுத்திக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. இங்கு நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால் இந்தக் கல்வி வசதியைப் பெறுவதற்குப் போதியளவு மாணவியர் முன்வராவிடில் அரசினர் எமக்கொரு விசேஷக் கல்லூரியை நிறுவும் எண்ணத்தைக் கைவிடக்கூடும். இந்த நிலைமையை உங்கள் பகுதியிலுள்ள எல்லாப் பெற்றோர்களுக்கும் தயவு செய்து அறிவியுங்கள். இந்தக் கல்லூரி நிறுவப்படாமல் போனால் அது முற்றிலும் எங்களுடைய குற்றமேயாகும். நிச்சயமாக இதனால் எங்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படும்.”

இந்த அறிவித்தலின் மூலம் பல மாணவியர் கல்வி பயில முன்வந்தார்களென்றும் அருத்காமத்தில் இலங்கை முழுவதற்குமான மத்திய பெண்கள் கல்லூரி அமைந்ததென்றும் அஸீஸ் அறிவித்துள்ளார். இதே போன்று நாட்டின் ஏனைய

பகுதிகளிலும் மத்திய கல்லூரிகளை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர் அக்காலத்தே வற்புறுத்தி வந்தார்.

ஆசிரியர் பயிற்சி

இதனையடுத்து முஸ்லிம் பெண்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதில் அலீஸ் அவர்களின் நாட்டம் சென்றது.

1948 ஆம் ஆண்டில் இதற்கான முயற்சிகள் ஆரம்பமாயின. அக்காலத்தே அவர் கௌரவ கல்வி அமைச்சரைச் சந்தித்து முஸ்லிம் மகளிரின் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான ஒரு விசேஷ கல்லூரியின் அவசரத் தேவையை வற்புறுத்திக்கூறினார். இதனைத் தொடர்ந்து அவர் கல்வியமைச்சருக்கு எழுதிய வேண்டுகோள் இவ்வாறாயிருந்தது —

“நான் உங்களை நேரிற் சந்தித்து உரையாடியபோது இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் தமிழில் 7ம் வகுப்பு அல்லது ஜே. எஸ். ஸி. வகுப்பிலே தேறிய பல முஸ்லிம் மாணவிகளிடமிருந்து அனாத்காமத்தில் அண்மையில் நிறுவப்பட்ட மத்திய கல்லூரியில் சேருவதற்கான விண்ணப்பங்கள் எனக்கு (அதாவது முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதிக்கு) கிடைத்துள்ளதைப் பற்றிக் கூறினேன். இக்கல்லூரியில் இவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள விடுதியில் போதிய இடவசதியில்லை என்று அறிகிறேன். அவ்வாறான வசதியிருந்தாலும் கூட முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியினால் இவர்களுக்கு உதவியளிக்கத் தற்போதைய நிதி நிலை இடம் தராது.

கல்வித்துறையில் முஸ்லிம் பெண்களின் பின்தங்கிய நிலையை முன்விட்டு இந்த மாணவிகளும், இவர்களைப் போன்ற ஏனையோரும் மீண்டும் தம் கல்வி நிலையில் பின்தங்கி விட இடமளிக்காமல் தொடர்ந்து கல்வி பயின்று ஆசிரியைகளாகப் பயிற்சி பெறவும், அடுத்து முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி நிலையை உயர்த்தி அதன் மூலம் அவர்களுக்குச் சம சந்தர்ப்பமளிக்கவும் அரசாங்கத்தினால் அவசியமான உதவிகளளிக்கப்படவேண்டும்.

நீங்கள் இம்மாணவிகளுக்கு முஸ்லிம் பிரதேசங்களிலுள்ள ஒரு சிரேஷ்ட அல்லது கனிஷ்ட பாடசாலையில் இடம்பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய முற்பட்டிருந்தீர்கள். அதே வேளையில் நான் அவர்களுக்கு ஒரு விசேஷ ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியை அரசாங்கம் நிறுவவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டேன்.

பலரின் ஆதரவு

இதே கருத்தினை பொத்துவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி உறுப்பினருமான ஹாஜி எம். எம். இப்ரஹீம் அவர்களும் முழுமையாக ஆதரித்துள்ளார்கள். எமது தற்போதைய நிலையில் இக்கல்லூரி மிகவும் அவசரமானதொரு தேவையாகும். இப்படியானதொரு கல்லூரியின்றேல் அளுக்காமத்திலும் அட்டாளிச்சேனையிலும் ஆண்களுக்கான ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளை நிறுவி அரசினர் அளித்த உதவி பூரணத்துவமுடையதாக மாட்டாது. எனவே அடுத்த ஆண்டின் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு ஆசிரியப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான கல்லூரியொன்றை நிறுவுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு முன்னிடம் அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த உதவியின்றி முஸ்லிம் பெண்கள் கல்வியில் சனநாயக அமைப்பிற்கேற்ற திருப்திகரமான முன்னேற்றங்காண முடியாதென்பதை வற்புறுத்திக் கூறவேண்டியது எனது கடமையென்று உணர்கிறேன்."

அஸீஸ் அவர்களின் இவ்வாரம்ப முயற்சியினைத் தொடர்ந்து அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்குள், ஸேர் றூஸ்க் பரீத் அவர்கள் 1937ம் ஆண்டிலேயே பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பிய குரலின் எதிரொலியாக 1941ம் ஆண்டில் அளுக்காமத்தில் நிறுவப்பட்ட முஸ்லிம் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி 1948ம் ஆண்டில் முஸ்லிம் மகளிர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியாகப் பரிணமித்தது.

முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி உயர்வுக்கான அஸீஸின் இவ்வரிய முயற்சிகளின் விளக்கத்தை விரிவஞ்சி இத்துடன் முடிக்கின்றேன். இவ்வு வழங்கப்பட்ட தகவற் கருக்கம் முஸ்லிம் பெண் கல்வித்துறையில் அஸீஸ் அவர்களின் அரிய பங்களிப்பை எமக்குணர் த்தப் போதுமாயிருக்கும்.

(நன்றி: தினகரன், 1977)

அவீஸ் கண்ட ஜாமியா நூலகம்

“இலங்கையின் மறுபாகங்களிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு வேண்டிய நிலைமையைக் கொடுக்கக் கூடிய மத அறிவைக் கொடுக்கும் ஒரு மத்திய கலாசாலை கொழும்பில் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும். மத அறிவு மாத்திரமல்லாமல் மற்றும் பொது விஷயங்களும் அங்கே கற்பிக்கப்படவேண்டும். கெட்டிக்காரர்களாகிய ஆசிரியர் அதற்கு இருக்கவேண்டும். அவர்களில் சிலராவது இலங்கைக்கு வெளியேயுள்ள அந்நிய நாடுகளிலிருந்து எடுபடவேண்டும்.

மத அறிவைப் புகட்டக் கூடிய ஒரு மத்திய முஸ்லிம் கலாசாலை ஒரு யோசனையாக மாத்திரம் முடிந்து விடாமல், ஒரு நல்ல காலம் அதை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது என நாம் நம்பிப் பிரார்த்திப்போமாக!”

இது, 1941ம் ஆண்டு டிஸம்பர் “முஸ்லிம் மித்திரன்” பருவ வெளியீட்டில் “மத அறிவைப்புகட்டக் கூடிய ஒரு மத்திய முஸ்லிம் கலாசாலை” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையொன்றில் அறிஞர் எ.எம்.எ. அவீஸ் அவர்கள் வெளியிட்ட பிரார்த்தனையாகும்.

இதே கட்டுரையை அவீஸ் அவர்கள் 1963ம் ஆண்டில் “இலங்கையில் இஸ்லாம்” என்ற நூலில் வெளியிட்டபோது ‘ஜாமியல் அஸ்ஹர்’ (கெய்ரோ) என்ற தலைப்பில் உலகின் முதன்மையான பல்கலைக்கழகம் என்று புகழ்பெற்ற அல்-அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய கட்டுரைக்கு அடுத்ததாக “எமக்கு ஒரு ஜாமியா” என்ற தலைப்பிட்டு இணைத்துள்

ளமை அவரது தூய உள்ளத்தோடமைந்த ஊர்திருஷ்டிச் சிந்தனைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகவுள்ளது.

இஸ்லாமிய நூலகம்

இலங்கைக்கொரு ஜாமியா பற்றிய இந்தச் சிந்தனைக்கும், இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அறிஞர் அஸீஸ் கொழும்பு ஸாஹிரூவில் நிறுவமுனைந்த முஸ்லிம் கலாசார நிலையத்திற்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பினை நான் காண்கிறேன்.

இந்தக் கலாசார நிலையத்தில் ஓர் இலட்சம் நூல்களைக் கொண்டதோர் இஸ்லாமிய நூலகம், விரிவுரை மண்டபம், கலாபவனம், கட்புல செவிப்புல சாதன அறைகள், விரிவுரை மண்டபம், கண்காட்சிச்சாலை முதலியன இடம்பெறுவதோடு இசை, எழுத்தணிக்கலை, அறபு மொழி ஆகியவற்றின் பயிற்சிக்கான வசதிகளும் அமைக்கப்படுவதற்கான பாரிய திட்டமொன்றை அஸீஸ் அவர்கள் அன்று வகுத்தார்கள்.

அறபு மொழி, அறபுத்தமிழ், இஸ்லாம், இஸ்லாமிய கலாசாரம் ஆகியவற்றிலே அறிஞர் அஸீஸ் கொண்டிருந்த பேரார்வமே ஜாமியா, முஸ்லிம் கலாசார நிலையம் போன்ற நிறுவனங்கள் பற்றிய சிந்தனைகளாகப் பரிணமித்தது. இச் சிந்தனைகளுக்கு வலுவூட்டும் வெளிப்பாடாக அஸீஸ் அவர்களின், மற்றுமொரு முதன்மையான சாதனையை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அறிஞர் சித்திலைப்பையை எகிப்து நாடு எவ்வாறு கவர்ந்ததோ, அதே போன்று அறிஞர் அஸீஸ் அவர்களும் எகிப்தினால் பெரிதும் கவரப்பட்டார் "மிஸ்றின் வசியம்" என்ற அவரது பிரயாண அநுபவ நூலில் இந்தக் கலாசாரத் தொடர்பின் விரிவினை நாம் காணலாம். அவர் 1947ம் ஆண்டில் சுமார் 10 வாரகாலத்தை எகிப்தில் சழித்தார். அங்கு அவர் பெற்ற அநுபவத்தின் வாயிலாகவே அவரது சிந்தனைகள் இந்நாட்டின் இஸ்லாமிய கலாசார மறுமலர்ச்சியின்பால் சென்றுள்ளதென்பது எனது கருத்தாகும்.

நான் கூறவந்த முதன்மையான சாதனை அஸீஸின் எண்ணத்தில் உருவான நிறுவனங்களுக்கு அடித்தளம் அமைக்கும் வகையிலான முதல் முயற்சியென்று கொள்ளக் கூடியதாகும். அதுதான், 1965ம் ஆண்டில் ஐக்கிய அறபு ஸ்தானீகராலய உதவியுடன், இலங்கை மாணவர்கள் நால்வரை கெய்ரோவிலுள்ள அல்-அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில்வதற்காக அனுப்பிவைத்ததாகும்.

ஜாமியா நவீமிய்யா

அறிஞர் அஸீஸ் ஸாஹிரூக் கல்லூரியிலே ஆரம்பித்து வைத்த முஸ்லிம் கலாசார நிலையத் திட்டம், அமோகமான வெற்றிப் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கவிருந்த வேளையில் கல்லூரியை அரசாங்கம் கையேற்க முற்பட்டதும் அது ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்தது. அஸீஸைப் பொறுத்த அளவில் இதோர் அளப்பரிய இழப்பாகும்.

ஸாஹிரூ வளவிலே மலரவிருந்த கலாசார விருட்சமே அஸீஸ் அவர்களின் இறுதிக்கால முயற்சியான ஜாமியா நவீமிய்யாவாக உயிர்த்தது. சுமார் 30 ஆண்டுகளாக அஸீஸின் உளத்தே உருவாகிவந்த சிந்தனைகள் அனைத்தின் திரட்சியாகவே வேருவளையில் அமைந்துள்ள ஜாமியா நவீமிய்யாவின் திட்டம் விளைந்தது. இந்த நிறுவனத்திற்கான திட்டமிடலில் அவர் முழு முச்சுடன் ஈடுபட்டு, அதன் பணியிலே தமது இறுதி நாட்களைக் கழிப்பதற்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையிலேயே இறைவன் அவரைத் தம்பால் அழைத்துக் கொண்டான்.

நூலகத் திட்டம்

ஜாமியா நவீமிய்யாவின் திட்டத்தில் ஜாமியா நூலகத் திற்குச் சிறப்பிடம் அளித்திருந்தார் அஸீஸ். இதன் வழியாகவே நான் ஜாமியா நூலகத்தைத் திட்டமிடும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். கட்டிட ஆரம்பகால முதல் இந் நூலகத்தைப் பற்றி அஸீஸ் அவர்களின் சிந்தனைகளைப்பகிர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. வகுப்பறை நூலகம் முதல் அனைத்திலங்கைக்கான இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சி

நூலகம் வரையிலான திட்டங்களையும், சர்வதேச அடிப்படையிலான நூலகத் தொடர்புகளையும் பற்றி அவர் மிகவும் தெளிவான கருத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரது சிந்தனைகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஜாமியா நளீமிய்யா நூலகம் இன்று பெருமளவில் வளர்ச்சியுற்றிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இன்று இலங்கையில் இஸ்லாமிய நூலகம் என்ற வகையில் ஜாமியா நூலகத்தைவிடச் சிறந்ததொரு நூலகமில்லை என்பது மிகைக் கூற்றாகாது.

அஸ்ஸி அவர்களது ஜாமியா நூலகத்திட்டம் இன்றுள்ள நிலையைவிட மிகவும் விரிவான தொன்றாகும். தேசிய மட்டத்திலான ஆராய்ச்சிக்குரிய நூலகமாக ஜாமியா நூலகம் வருங்காலத்தில் விரிவடைய வேண்டியுள்ளது. இதுவே அஸ்ஸி அவர்களது நூலகச் சிந்தனையின் நிறைவாயுமிருக்கும்.

அறிஞர் எ. எம். எ. அவுஸ்

“இவர் (ஜனாப் அவுஸ்) இலக்கிய கலாசார வரலாற்றுத் துறைகளில் அதிக அளவில் எழுதிய கிரீத்தி மிக்க தமிழ் வீற்பன்னரும் தலை சிறந்த எழுத்தாளருமாவார். இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள “இலங்கை” எனும் இவரது கட்டுரையும், ‘மேற்கின் மதிப்பீடு’ (The West Re-appraised), ‘இலங்கையில் இஸ்லாம்’ ‘மிஸீரின் வசியம்’ ‘தமிழ் யாத்திரை’ ஆகிய நூல்களும் இவரது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளாகும். இவர் இலங்கையின் ஆய்வறிவு வரலாற்றில் ஆழமான சுவட்டினைப் பதித்துச் சென்ற மிகுந்த பண்பட்ட பெருமகனாவார். யாழ்ப்பாணத்துடன் இவருக்குள்ள நெருங்கிய குடும்ப கலாசாரத் தொடர்புகளால் இயல்பாகவே இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நெருங்கிய அன்பராகிறார்.”

இவ்வாறு, அபூபக்கர் முகம்மது அப்துல் அவுஸ் அவர்களை 1980ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழகம், இலக்கியக் கலாநிதி என்ற கௌரவப்பட்டத்தை தேகாந்த நிலையில் வழங்கிக்கண்ணியப்படுத்தியபோது, புனியியல்துறைப் பேராசிரியர் டப்பீளியூ. எல். ஜெயசிங்கம், அறிஞர் அஸீவின் ஆய்வறிவுப் பேராற்றலை அவையோருக்கு அறிமுகப்படுத்திவைத்தார்.

அறிஞர் அவுஸ் மறைந்த பின் வழங்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்துக் கலாநிதிப் பட்டத்தைக் குறிப்பிடும்போது இதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்

தின் கலாநிதிப்பட்டத்திற்காகத் தம்மைப் பதிவுசெய்து கொண்டிருந்தார் என்பதும் அவரது ஆய்வு இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றியதாக இருந்ததென்பதும் பலருக்குத் தெரியாது. ஆனால் அக்காலகட்டத்தில் வேருவளை ஜாமியா நளீமிய்யாவைத் திட்டமிடும் பணியில் அவர் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டிருந்ததால் தமது ஆய்வினைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவரது ஆய்வின் பலன் அறிவுலகிற்கும் சிறப்பாக முஸ்லிம் உலகுக்கும் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும் கிட்டாமல் போனது எமது பேரிழப்பேயாகும்.

இங்கு நான் முன்னுரையாகக் கூறியவை அறிஞர் அஸீஸின் ஆய்வறிவுத்துரையிலான பேராற்றலை விளக்கும்முகமாகவேயாகும். ஏனெனில் இதுவே அவரது பன்முகப்பட்ட திறன்களுக்கெல்லாம் ஊற்றுக்கண்ணாய் அமைந்திருந்தது.

புகழார் பாரம்பரியம்

அறிஞர் அஸீஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் 1911ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4ம் திகதி புலவர் திலகம் அசனா லெப்பை அவர்களின் சகோதரரும், பிரபல வழக்கறிஞரும், காஸியுமாய் விளங்கிய அபூபக்கர் அவர்களின் மூத்த புதல்வராகப் பிறந்தார். தமது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியிலும், ஹிந்துக் கல்லூரியிலும் பெற்று பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் வரலாற்றுத் துறையில் பட்டப்படிப்பில் மிகத் திறமையாகத் தேர்ச்சியடைந்தார். இதனையடுத்து இலங்கை அரசாங்கப் புலமைப் பரிசில் பெற்றுக் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மேற்படிப்பிற்காகச் சென்றார். ஆனால் அதே வேளையில் இலங்கை சிவில் சேவைப் பதவிக்கும் அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டதால் படிப்பை விடுத்து, நாடு திரும்பி அரசாங்க சேவையில் இணைந்தார். இலங்கை சிவில் சேவையில் அமர்ந்த முதலாவது முஸ்லிம் இவரேயாகும்.

அறிஞர் அஸீஸ் சுமார் 13 ஆண்டுகள் அரசாங்க சேவையில் பல்வேறு துறைகளில் திறமையாகக் கடமையாற்றி, சிறந்த நிர்வாக அநுபவத்தையும்; பரவலாகப் பொது மக்

கட்தொடர்்பையும் பெற்றுக்கொண்டார். சிறப்பாக அவர் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் கிழக்கு மாகாணத்தில் அவசரகால அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய பொழுது, தமது சமூகத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை நேரிற் கண்டறியும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்.

சமூகப் பணிகள்

முஸ்லிம் சமூகத்தின் அடிப்படையான தேவை கல்விதான் என்பதை உணர்ந்து அரசாங்க சேவைக்காலத்திலேயே இவ்வழியே தமது சிந்தனையைச் செலுத்தலானார். அகில இலங்கை முஸ்லிம் கல்வி மகாநாடு இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி, முஸ்லிம் வாலிபர் இயக்கம் போன்றவற்றின் சமூகம்சார்ந்த பணிகள் அவரது கவனத்தை ஈர்த்தன. அவரது அரசாங்க சேவைக் காலம்தான் அவரது பிற்காலச் சமூகப் பணிகளுக்குக் கருக்கூட்டும் பருவமாக அமைந்தது என்பது பொருத்தமாயிருக்கும். இந்த நிலையை நாம் முன்னோர்கள் அமைச்சரும், அறிஞர் அஸீஸின் நண்பருமான டி.பி. இலங்கரத்தினு ஒரு முறை அஸீஸின் சிவில் சேவைக்காலத்தை மீட்டும் பொழுது மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். "அஸீஸின் காரில் எப்போதும் இரண்டு பெட்டிகள் இருக்கும். ஒன்று அவரது சிவில் சேவைக் கடமைக்குரியது. மற்றது அவரது சமூக சேவைகள் சம்பந்தமானது. தமது காரியாலயக் கடமைக்கு அப்பால் பெரும் தூரம் சென்றவர் அவர்"

ஸாஹிபுக் கல்லூரி

அஸீஸ் அவர்களின் சமூகப்பணியின் பரப்பினை நாம் நுட்பமாக அவதானித்தால் பின்வரும் மூன்று முக்கியமான துறைகள் புலனாகும்.

● முதலாவது: சமூகத்தின் இலக்கியக் கலாசாரப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுதல்.

● இரண்டாவது: ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலாரது நவீனமயமான சமய அடிப்படையிலான கல்வியை வளர்த்தல்;

● முன்றாவது: இஸ்லாமிய இலட்சியங்களுக்கு அமைய நாட்டின் சகல துறைகளிலும் பணிபுரியக்கூடிய ஓர் இளைஞர் சமுதாயத்தை, புதியதொரு தலைமுறையை உருவாக்குதல்.

கல்வித் துறையிலேயே அஸீஸ் அவர்களின் பணி மேலோங்கியிருந்தது. இத்துறையிலான அவரது ஆற்றலின் முழுமையான வெளிப்பாட்டிற்குப் பொருத்தமான களமாக அமைந்தது கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியாகும். இக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் மர்ஹூம் கலாநிதி டி. பி. ஜாயா அவர்கள் அறிஞர் அஸீஸ் ஸாஹிராவின் அதிபர் பதவியேற்று ஒன்பது ஆண்டுகளின் பின் அங்கு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின்போது ஆற்றிய உரை அஸீஸ் அவர்களின் பேராற்றலையும், சேவைத்திறனையும் மிகத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகிறது. கலாநிதி ஜாயா கூறுகிறார்:

“எனக்குப் பின் ஸாஹிராக் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்க ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். இதுவொரு இலேசான காரியமன்று. கல்வி நிபுணத்துவம், நிருவாக அநுபவம், முஸ்லிம் சமூகத்தின் எதிர்கால முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கை அபரிமிதமான சேவை உணர்ச்சி முதலான குணங்களை அவர் பெற்றிருக்கவேண்டும். இலங்கை சிவில் சேவையில் மிகப் பெரிய எதிர்காலத்தைக் கொண்டிருந்த எ. எம். எ. அஸீஸ் அவர்களை அச்சேவையை விடுத்துச் தேச சேவைக்கு இழுத்தெடுக்க நான் அயராது முயன்றேன். அதில் வெற்றியும் கண்டேன். அதிபர் என்னும் நிலையில் தமது செல்வாக்கைப் பதியவைப்பதற்கு அஸீஸ் அவர்களுக்கு அதிக காலம் பிடிக்கவில்லை மிகச் சிறந்த முறையில் தமது கடமைகளைச் செய்து வருகிறார். கடந்த ஒன்பது வருடங்களுள் கல்லூரியை மிக உச்ச நிலையில் வைத்திருப்பதோடு, இந்நாட்டுக் கல்விமான் களிடையே இக்கல்லூரிக்கு மிகச் சிறந்த அந்தஸ்தையும் பெற்றுக்கொடுத்திருக்கிறார்.”

கல்விச் சகாய நிதி

அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் கல்வித்துறையில் கொண்ட ஆர்வமே வசதி குறைந்த முஸ்லிம் மாணவ - மாணவிகளுக்கு

உதவும் முகமாக முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியின் தோற்றத்திற்கும், அதன் மூலமாக முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெருந்தொகையான ஆசிரியர்கள், சட்டத்தரணிகள், வைத்தியக் கலாநிதிகள், பொறியியலாளர்கள் சிவில் சேவையாளர்கள் போன்றோரின் தோற்றத்திற்கும் காரணமாயிருந்தது.

மேலும், முஸ்லிம் பெண் கல்வியில் அவர் காட்டிய அக்கறை இத்துறைக்கு அவ்ரளித்த முன்னுரிமையைக் காட்டுகிறது. இவ்வகையில், அனாத்காமத்தில் முதலாவது முஸ்லிம் மகளிர் மத்திய கல்லூரியையும், முஸ்லிம் மகளிர் ஆசிரியப் பயிற்சி கல்லூரியையும் தோற்றுவிப்பதில் முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியைத் தூண்டுகோலாகவும் ஆக்க சாதனமாகவும் கொண்டு, மற்றும் முஸ்லிம் தலைவர்களின் அநுசரணையோடு உழைத்து, வெற்றியும் கண்டார்.

அவரது கல்விப் பணியின் மற்றுமொரு முக்கிய பங்களிப்பாக விளங்குவது வேருவளையில் ஜாமியா நளீமிய்யாவைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குவதிலான முயற்சியாகும். சமயக் கல்வித் துறையில் ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக இது போன்ற தொரு நிறுவனம் அமையவேண்டுமென்பது அவரது நீண்ட காலப்பிரார்த்தனையாகவிருந்தது.

இலக்கியப் பணி

முஸ்லிம்களின் இலக்கிய கலாசாரப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுவதில் அறிஞர் அலீஸ் அவர்களின் சாதனைகளைப்பற்றி ஸாஹிராக் கல்லூரியின் சிறப்புமிக்க மாணவர்களுள் ஒருவரான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் தரும் விளக்கத்தையே இங்கு தர விரும்புகிறேன்.

"அலீஸ் காலத்தில் தமிழ்ப் பாரம்பரிய முகிழ்ப்பின் முக்கிய அம்சம் யாதெனில் அவர்களால்தான் ஸாஹிராவில் ஏற்பட்ட தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் ஈடுபாடு ஆதியனவும் முழு இலங்கையிலும் தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் ஸாஹிராவுக்குக் கிடைத்த முதன்மையும், இறுதி

யில் அஸீஸையே. சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெறத்தக்க தலைசிறந்த எழுத்தாளர் ஆக்கியமையேமையாகும்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட இலக்கிய பாரம்பரிய முகிழ்ப்பு இஸ்லாமிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதோட மையாது தமிழகத்தையும் இணைத்த இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகளுக்கும் வழிவகுத்தது.

இஸ்லாமிய கலாசார வளர்ச்சிக்காக அறிஞர் அஸீஸ் ஸாஹிராவில் அரியதொரு கலாசார நிலையத்தைக் கட்டி யெழுப்பினாரெனினும் துதிர்ஷ்டவசமாக அது முழுமைத்து வம் பெறவில்லை. அந்நிலையத்தின் கிரமமான இயக்கத் திற்கு வழிசெய்ய வேண்டியது சமூகத்தின் இன்றியமையாத கடமையாகுமென்பதை இங்கு கூற வேண்டியது அவசியமாகிறது.

முஸ்லிம்களுக்கு அவர்தம் வளமான கலாசாரப் பாரம்பரியத்தை உணர்த்தும் நோக்குடன் அஸீஸ் அவர்கள் அறிஞர் சித்தி லெவ்வை, அப்துல் அஸீஸ், நீதியரசர் எம். டி. அக்பர் போன்ற ஈழத்து முஸ்லிம் சிந்தனையாளர்களையும், அறபி பாஷா, அல்லாமா இக்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம், சர். செய்யத் அஹ்மத் கான், காயிதே ஆஸம் முகம்மதலி ஜின்னா போன்ற அறிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்திவைத்தார்.

வாலிபர் இயக்கம்

அவரது மற்றுமொரு நிலைபேறான பணி அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிபர் சங்கப் பேரவையை அமைத்தமையாகும். நாம் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டவாறு இஸ்லாமிய இலட்சியங்களுக்கமைய நாட்டின் சகல துறைகளிலும் பணிபுரியவும், ஏனைய சமூகங்களோடு சரிசமநிலையில் ஒற்றுமையாக வாழவும் முஸ்லிம் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சிக்களமாக இவ்வியக்கம் இன்று நாடெங்கிலும் பரவலாக இயங்கிவருகின்றது.

அஸீஸ் அவர்களின் ஞாபகார்த்த உரையொன்றின் போது பாக்கிஸ்தான் நாட்டு அறிஞர் ஏ. கே. புரூஹி

அவர்கள் அஸீஸ் பற்றிக் கூறியவற்றை இங்கு வழங்குகிறேன்.

“முஸ்லிம்களின் அறிவுத்துறையில் ஊளர்ச்சிக்காகவும் அவர்தம் சமூக வாழ்வு வளம்பெறவும் அஸீஸ் அளித்த புத்தூக்கம் அளப்பரியதாயுள்ளது. உண்மையில் அஸீஸ் போன்றோர் மரணிப்பதில்லை. மக்களின் உள்ளங்களிலே ஒளியேற்றி வைப்பதற்காக ஓயாது உழைப்பவர்கள், மக்களுக்காக பணிபுரிவதாகப் பாசாங்கு செய்பவர்களைப்போலன்றி அதி உன்னத வாழ்வு நிலையை எய்துகிறார்கள்.”

(நன்றி: இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் 1988)

நூலாசிரியர்

“அஸீஸ் யுகத்தின் முத்திரையுடன் முகிழ்த்த ஸாஹிராத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் முதல்வராக விளங்குபவர் எஸ். எம். கமால்தீன் அவர்களாவார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆரம்ப கட்டப் பட்டதாரிகளிலொருவரான இவர் ஸாஹிராவிலே கடமையாற்றிய காலத்தில், முதலில் அஸீஸின் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாகக் கூட்டங்களிலும் வைபவங்களிலும் கலந்து பின்னர் தமது பேச்சுவன்மையாலும் தமிழறிவாலும் முஸ்லிம்கள் தமிழ் இலக்கியப் பிரதிநிதி எனப் போற்றப்படுமளவுக்கு இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் முக்கிய இடம் பெற்றார், பெறுகிறார்.

கமால்தீன் காலத்திலேயே ஸாஹிராவில் கடமையாற்றத் தொடங்கிய பின்னர் உயர் வகுப்புத் தமிழாசிரியர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டவர் திரு. சண்முகரத்தினம்.

கமால்தீன், சண்முகரத்தினம் காலத்திலே ஸாஹிராவிலே பயின்று, அவர்களது நேரடிச் செல்வாக்குக்குட்பட்டு அக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மதிக்கப்படத்தக்க ஈடுபாடுடையவர்களாகக் கொள்ளத்தக்கவர்கள் மு. மீ. சாதல் ஹமீது, குருசாமி, எச்.எம்.பி. முஹிதீன், எஸ்.எம். ஹனிபா, எஸ்.எச்.எம். ஹனிபா, எம். சலீம், வி. ஏ. கபூர், இ. சிவகுருநாதன், பாலசிங்கம்; ஜப்பார் இக்கட்டுரையாசிரியர் முதலியோராவார். இவ்வாசிரியர்கள் ஊக்குவித்த தமிழார்வம் காரணமாக மேற்கூறிய ஒவ்வொருவரும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

— பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
(வளர்ப்பிறை 77-78)